

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Αριθμός απόφασης : 852/2018

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό της 59/13-11-2018 τακτικής συνεδρίασης
της Οικονομικής Επιτροπής

ΘΕΜΑ : Αποδοχή γνωμοδότησης δικηγόρου περί άσκησης ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθμ. Α1098/2018 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (Μεταβατική Έδρα Μυτιλήνης) και του Γεωργίου Βουκλαρή.

Στη Μυτιλήνη και στο Δημοτικό Κατάστημα, σήμερα Τρίτη 13 Νοεμβρίου 2018 και ώρα 09:30 π.μ., συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λέσβου, μετά από την υπ' αριθμ. 50946/9-11-2018 πρόσκληση του Προέδρου της, που επιδόθηκε νόμιμα στα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν. 3852/10.

Ο Πρόεδρος αφού διαπίστωσε τη νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι από τα εννιά (9) μέλη της παρόντα ήταν πέντε (5), ήτοι :

ΠΑΡΟΝΤΕΣ	ΑΠΟΝΤΕΣ
1.- Τσουπής Παναγιώτης, Πρόεδρος 2.- Ιωσηφέλλη Αθηνά, τακτικό μέλος 3.- Κατσαβέλλης Παναγιώτης, τακτικό μέλος 4.- Κατσαρός Κωνσταντίνος, τακτικό μέλος 5.- Στεργίου Θεόδωρος, τακτικό μέλος	1.- Κυρατζής-Χρυσοστόμου Ευστράτιος, Αντιπρόεδρος 2.- Αστυρακάκης Κων/νος, τακτικό μέλος 3.- Καραγεωργίου Ευστράτιος, τακτικό μέλος 4.- Κουμαράς Αντώνιος, τακτικό μέλος

κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης, τα πρακτικά της οποίας τήρησε ο δημοτικός υπάλληλος Χριστοφαρής Ευστράτιος.

Σχετικά με το 6^ο θέμα ημερήσιας διάταξης, ο Πρόεδρος – Αντιδήμαρχος Οικονομικών, Καταγραφής και Διερεύνησης Αξιοποίησης Περιουσίας θέτει υπ' όψιν του Σώματος το υπ' αριθμ. πρωτ. 50943/9-11-2018 έγγραφο της Νομικής Συμβούλου της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου κας Μαρίας Ταμτάμη, με το οποίο διαβιβάζεται η από 9-11-2018 γνωμοδότησή της, η οποία αναφέρει τα εξής :

«ΘΕΜΑ: «ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΕΡΙ ΑΣΚΗΣΗΣ Η ΜΗ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠ Α1098/2018 ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ (Δ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΕΔΡΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ).

Λαμβάνοντας υπόψη:

1. Τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 εδάφιο ι του Ν. 1406/1983 η οποία έχει ως εξής: «1. Υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων όλες οι διοικητικές διαφορές ουσίας που δεν έχουν μέχρι σήμερα υπαχθεί σε

αυτή. 2. Στις διαφορές αυτές περιλαμβάνονται ιδίως αυτές που αναφύονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας που αφορά: α) τη δημοτική και κοινοτική φορολογία γενικώς.... ι) τις διοικητικές συμβάσεις».

2. Τη διάταξη του άρθρου 7 του Ν. 1406/1983 η οποία έχει ως εξής: « 1. **Στις διαφορές της περίπτωσης ι της παραγράφου 2 του άρθρου 1** του νόμου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του Ν. 1266/1972 (ΦΕΚ 198), εκτός από την τελευταία περίοδό της. 2. **Οι διαφορές δικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, από το τριμελές διοικητικό εφετείο.** 3. Κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο είναι εκείνο, στην περιφέρεια του οποίου καταρτίστηκε η σύμβαση».
3. Τη διάταξη του άρθρου 53 παραγρ. 4. Του ΠΔ 18/1989 η οποία έχει ως εξής: « Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ, εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. **Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ.** Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας».
4. Τη διάταξη του άρθρου 56 του ΠΔ 18/1989 η οποία έχει ως εξής: «1. **Λόγοι αναιρέσεως είναι:** α) Υπέρβαση καθηκόντων ή καθ' ύλην αρμοδιότητα του διοικητικού δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. β) Μη νόμιμη συγκρότηση ή κακή σύνθεσή του. γ) Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας. δ) Εσφαλμένη ερμηνεία ή πλημμελής εφαρμογή του νόμου που διέπει την επίδικη σχέση και ε) Ύπαρξη δύο ή περισσότερων τελεσίδικων

αποφάσεων που είναι αντιφατικές μεταξύ τους στην ίδια υπόθεση και για τους ίδιους διαδίκους. 2. Λόγοι που αφορούν πλημμέλεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης επειδή δεν δόθηκε απάντηση σε ισχυρισμό που έχει προβληθεί απορρίπτονται ως απαράδεκτοι, αν δεν τον περιγράφουν σαφώς και δεν παραπέμπουν συγκεκριμένως στο δικόγραφο με το οποίο έχει προβληθεί ο ισχυρισμός στο δικαστήριο της ουσίας».

Επειδή η υπ' αριθμόν Α 1098/2018 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά έχει εκδοθεί κατόπιν αγωγής του Γεωργίου Βουκλαρή με την οποία αιτήθηκε την καταβολή συμβατικού τιμήματος από της εκτέλεση διοικητικής σύμβασης κατασκευής του δημοσίου έργου «Παράκαμψη Αγίας Παρασκευής» που καταρτίστηκε μεταξύ αυτού και του τότε Δήμου Αγίας Παρασκευής.

Επειδή από τις ως άνω διατάξεις συνάγεται ότι στην αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου υπήχθη η εκδίκαση όλων των διαφορών που αναφύονται από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί διοικητικών συμβάσεων, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, ανεξάρτητα από τη νομική τους βάση.

Επειδή από τις ως άνω διατάξεις προκύπτει ότι επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις είναι άνω του ορίου των διακοσίων χιλιάδων ευρώ.

Επειδή η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 56 του ΠΔ 18/1989 που στη συγκεκριμένη περίπτωση προκύπτει ότι δεν θεμελιώνονται, διότι η απόφαση εκδόθηκε ορθώς από το Διοικητικό Εφετείο, που είναι το μοναδικό καθ' ύλην δικαστήριο να δικάσει τις διαφορές που αναφύονται από τη σχετική σύμβαση, το οποίο δίκασε με νόμιμη συγκρότηση και σύνθεση χωρίς να εμφολωρήσει καμία παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας. Ορθώς δε το δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε το σχετικό νόμο για την επίδικη σχέση ενώ από τα δεδομένα που έχουμε υπόψη μας δεν υπάρχουν δύο ή περισσότερες τελεσίδικες

αποφάσεις που να είναι αντιφατικές μεταξύ τους στην ίδια υπόθεση και για τους ίδιους διαδίκους.

Ως εκ τούτου, λαμβάνοντας υπόψη τα ως άνω, ΓΝΩΜΟΔΟΤΩ ότι κατά την κρίση μου δεν υφίσταται κανένας από τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους για την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως κατά της τελεσίδικης υπ' Α1098/2018 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (Δ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΕΔΡΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ).

Σημειώνω δε ότι ως τελεσίδικη δικαστική απόφαση, ανεξαρτήτως της αποφάσεως που θα ληφθεί με την παρούσα γνωμοδότηση για την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως, μπορεί να υπαχθεί στο πρόγραμμα του Υπουργείου Εσωτερικών για πληρωμή οφειλών των ΟΤΑ από δικαστικές αποφάσεις (ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΣΙΑ), το οποίο έχει πάρει παράταση μέχρι 30.11.2018.»

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος κάλεσε το Σώμα να αποφασίσει σχετικά.

Μετά από διαλογική συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων,

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αφού έλαβε υπ' όψη της:

- α) τις διατάξεις των άρθρων 72 και 75 του Ν. 3852/2010 σχετικά με τις αρμοδιότητες και τη λειτουργία της Οικονομικής Επιτροπής,
- β) το υπ' αριθμ. πρωτ. 50943/9-11-2018 έγγραφο της Νομικής Συμβούλου της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου κας Μαρίας Ταμτάμη, με το οποίο διαβιβάζεται η από 9-11-2018 γνωμοδότησή της, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται στην παρούσα

Αποφασίζει ομόφωνα

Αποδέχεται την από 9-11-2018 γνωμοδότηση της δικηγόρου κας Μαρίας Ταμτάμη, Νομικής Συμβούλου της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου Λέσβου, περί μη άσκησης αιτήσεως αναιρέσεως κατά της τελεσίδικης υπ' αριθμ. Α1098/2018 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (Δ' ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΕΔΡΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ) και του Γεωργίου Βουκλαρή.

Ως τελεσίδικη δικαστική απόφαση να υπαχθεί με μέριμνα της Οικονομικής Υπηρεσίας του Δήμου στο πρόγραμμα του Υπουργείου Εσωτερικών για πληρωμή οφειλών των ΟΤΑ από δικαστικές αποφάσεις (ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΣΙΑ), το οποίο έχει πάρει παράταση μέχρι 30.11.2018.

Συντάχθηκε και υπογράφεται ως εξής :

Ο Πρόεδρος

Τα Μέλη

(Υπογραφές)